

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה-O מקרא-key:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-
--	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומנין, והשותפין, והאריסין, והאפוטרופין - אין להם חזקה.												■
לא לאיש חזקה בנכסי אשתו, ולא לאשה חזקה בנכסי בעלה ולא לאב בנכסי הבן, ולא לבן בנכסי האב.												■
במה דברים אמורים - במחזיק, אבל בנותן מתנה, והאחין שחלקו, והמחזיק בנכסי הגר - נעל וגדר ופרץ כל שהוא הרי זו חזקה.												◇
שותף אין לו חזקה, וכל שכן אומן.	אבהו דשמואל ולוי תנו:											■
אומן אין לו חזקה, אבל שותף יש לו חזקה.	שמואל תני:											◇
ואודא שמואל לטעמיה, דאמר שמואל: השותפין מחזיקין זה על זה, ומעדין זה על זה, ונעשים שומרי שכר זה לזה.	[שמואל]											■
רמי ליה רבי אבא לרב יהודה במעצרתא דבי רב זכאי, מי אמר שמואל: שותף יש לו חזקה?	[רבי אבא לרב יהודה]											ג
שותף כיוור ברשות דמי	והאמר שמואל:											◇
לאו למימרא דשותף אין לו חזקה												ג
לא קשיא: הא דנחית לכולה, הא דנחית לפלגא.												!
אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.												■
הא והא דנחית לכולה, ולא קשיא: הא דאית בה דין חלוקה, הא דלית בה דין חלוקה.	רבינא:											!
שותף כיוור ברשות דמי.	גופא-שמואל:											■
מאי קמ"ל? שותפות אין לו חזקה, לימא: שותף אין לו חזקה												ג
לומר, שנטול בשבח הגמיע לכתפים בשדה שאינה עשויה ליטע כשדה העשויה ליטע.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											!
ומעדין זה לזה.	[שמואל]											■
אמאי? נוגעין בעדותן הן												ג
הכא במאי עסקינן - דכתב ליה: דין ודברים אין לי על שדה זו.												!
וכי כתב לו מאי הוי?												ג
האומר לחבירו: דין ודברים אין לי על שדה זו ואין לי עסק בה וידי מסולקות הימנה - לא אמר כלום	והתניא:											■
הכא במאי עסקינן - כשקנו מידו.												!
וכי קנו מידו מאי הוי? הרי מעמידה בפני בעל חובו												ג
המוכר שדה לחבירו שלא באחריות - אין מעיד לו עליה, מפני שמעמידה בפני בעל חובו	דאמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל:											■
הכא במאי עסקינן - דקביל עליה אחריות.												!
אחריות דמאן?												^
אי נימא אחריות דעלמא												!
כל שכן דניחא ליה	ג											
אלא אחריות דאתיא ליה מחמתיה.												!
וכי מסלק נפשיה מיניה מי מסתלק?												ג
בני עיר שנגנב ספר תורה שלהן - אין דנין בדייני אותה העיר, ואין מביאין ראייה מאנשי אותה העיר	והתניא:											■
ואם איתא, ליסלקו בי תרי מינייהו ולידיינן												ג
שאני ס"ת, דלשמיעה קאי.												!
האומר תנו מנה לבני עירי - אין דנין בדייני אותה העיר, ואין מביאין ראייה מאנשי אותה העיר	תא שמע:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמאי? ליסלקו בי תרי נפשייהו ולידיינן											ז	
הכא נמי בס"ת.											!	◊
האומר תנו מנה לעניי עירי - אין דנין בדייני אותה העיר, ואין מביאין ראייה מאנשי אותה העיר	ת"ש:										ז	◊
ותסברא? עניים שקלי, דייני מפסלי?											ז	
אלא אימא: אין דנין בדייני עניי אותה העיר, ואין מביאין ראייה מעניי אותה העיר											!	ז
ואמאי? לסתלקו בי תרי נפשייהו ולידיינן												ז
הכא נמי בספר תורה.											!	◊
ואמאי קרי להו עניים?											ז	
דהכל אצל ספר תורה עניים הן.											!	
ואיבעית אימא: לעולם כדקתני עניים ממש, ובעניי דראמו עליהו.											!	◊
והיכי דמי?											ז	
אי דקיץ להו											!	
ליתבו בי תרי מנייהו מאי דקיץ להו ולידיינן											ז	
הכא במאי עסקינן - דלא קיץ להו.											!	◊
ואב"א: לעולם דקיץ להו, וניחא להו, דכיון דרווח - רווח.											!	◊
ונעשין שומרי שכר זה לזה.												◻
אמאי? שמירה בבעלים היא											ז	
דאמר ליה: שמור לי היום ואני אשמור לך למחר.	רב פפא:										!	◊
מכר לו בית, מכר לו שדה - אין מעיד לו עליה, מפני שאחריותו עליו	תנו רבנן:											◻
מכר לו פרה, מכר לו טלית - מעיד לו עליה, מפני שאין אחריותו עליו.												◻
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												^
רישא - בראובן שגול שדה משמעון ומכרה ללוי, ואתא יהודה וקא מערער, דלא ליזיל שמעון לאסהיד ליה ללוי, דניחא ליה דהדרא.	רב ששת:										!	◊
וכיון דאסהיד ליה דלוי הוא, היכי מצי מפיק לה מיניה?											ז	
דאמר: ידענא דהאי ארעא דלאו דיהודה היא.											!	◊
ובההוא זכותא דקא מפיק לה מלוי ליפקה מיהודה											ז	
דאמר: השני נוח לי, הראשון קשה הימנו.											!	◊
ואי בעית אימא: כגון דאית ליה סהדי למר ואית ליה סהדי למר, ואמור רבנן: ארעא היכא דקיימא תיקום.											!	◊
ולוקמה בגולן											ז	◊
משום דקא בעי למיתנא סיפא: מכר לו פרה, מכר לו טלית, דדוקא מכר, דהוה ליה יאוש ושינוי רשות, אבל לא מכר, דהדרא ליה - לא, תנא רישא נמי מכר.											!	◊
וסיפא נמי נהי דמייאש מגופיה, מדמיה מי מייאש?											ז	
לא צריכא דמית גולן											!	◊
הגזול ומאכיל את בניו, והניח לפניהם - פטורים מלשלם.	דתנן:										!	
ולוקמה בירוש											ז	◊
הניחא למאן דאמר: רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי - שפיר											!	◊

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O מקרא- key:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-
---	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא למאן דאמר: רשות יורש כרשות לוקח דמי, מאי איכא למימר?		ז										מד.
מפני שאחריותו עליו ואין אחריותו עליו, מפני שהיא חוזרת לו ואינה חוזרת לו מיבעי ליה ועוד קשיא ליה לאביי:				ז								מד.
אלא כדרבין בר שמואל	[אביי]									!		מד.
המוכר שדה לחבירו שלא באחריות - אין מעיד לו עליה, מפני שמעמידה בפני בעל חובו ודוקא בית או שדה, אבל פרה וטלית, לא מיבעיא בסתמא דלא משתעבדא ליה, מאי טעמא? מטלטלי נינהו, ומטלטלי לבע"ח לא משתעבדי, ואע"ג דכתב ליה מגלימא דעל כתפיה, הני מילי דאיתנהו בעינייהו, אבל ליתנהו בעינייהו לא	דאמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל:										!	מד.
אלא אפילו עשאו אפותיקי נמי לא											!	מד:
מאי טעמא?											^	מד:
כדרבא											!	מד:
עשה עבדו אפותיקי ומכרו - בעל חוב גובה ממנו, שורו וחמורו אפותיקי ומכרו - אין בעל חוב גובה הימנו, מאי טעמא? האי אית ליה קלא, והא לית ליה קלא.	דאמר רבא:										!	מד:
וליהוש דלמא אקני ליה מטלטלי אנב מקרקעי											ז	מד:
אי אקני ליה מטלטלי אנב מקרקעי - קני מקרקעי קני מטלטלי	דאמר רבה:										ז	מד:
והוא דכתב ליה דלא כסמכתא ודלא כטופסא דשטר:	ואמר רב חסדא:										ז	מד:
הכא במאי עסקינן - כגון שלקח ומכר לאלתר.											!	מד:
וליהוש דילמא דאיקני הוא											ז	מד:
שמעת מינה: דאיקני, קנה ומכר, קנה והוריש - לא משתעבד לא צריכא, דקאמרי עדים: ידעינן ביה בהאי דלא הוה ליה ארעא מעולם.											!	מד:
אע"ג דאמור רבנן: המוכר שדה לחבירו שלא באחריות ובא בע"ח וטרפה - אינו חוזר עליו, נמצאת שאינה שלו - חוזר עליו	והאמר רב פפא:										ז	מד:
הכא במאי עסקינן - במכיר בה שהיא בת חמורו.											!	מד:
אפילו נמצאת שאינה שלו - אינו חוזר עליו, דא"ל: להכי זביני לך שלא באחריות.	רב זביד:										!	מד:
המוכר שדה לחבירו שלא באחריות - אין מעיד לו עליה, מפני שמעמידה בפני בעל חובו.	גופא, אמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל:										■	מד:
היכי דמי?											^	מד:
אי דאית ליה ארעא אחריתי											!	מה.
עליה דידיה הדר											ז	מה.
אי דלית ליה ארעא אחריתי											!	מה.
מאי נפקא ליה מינה?											ז	מה.
לעולם דלית ליה ארעא אחריתי, דאמר: לא ניחא דליהוי (תהלים ל"ז) לוח רשע ולא ישלם.											!	מה.
סוף סוף לגבי איך נמי לוח רשע ולא ישלם הוא											ז	מה.
דאמר: להכי זביני לך שלא באחריות.											!	מה.
דסלקין לעילא ודנחתין לתתא: האי בר ישראל דזבין ליה חמרא לישראל חבריה, וקא אתי עכנ"ם ואניס ליה מיניה, דינא הוא דמפצי ליה מיניה	מכריו רבא, ואיתימא רב פפא										■	מה.
ולא אמרן אלא שאינו מכיר בה שהיא בת חמורו, אבל מכיר בה שהיא בת חמורו - לא.											■	מה.
ולא אמרן אלא דלא אניס ליה לדידיה ולאוכפא, אבל אניס ליה לדידיה ולאוכפא - לא.											■	מה.
אפי' ליכא כל הני - לא	אמימר:										■	מה.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **answer-תירוץ!** ^ **challenge-קושיא** †
proof-ראיה ■

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי טעמא?											^	
מידע ידע דסתם עובד כוכבים אנס הוא, שנא': (תהלים קמ"ד) אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר.												◇
אומן אין לו חזקה וכו'.												■
ל"ש אלא שמסר לו בעדים, אבל מסר לו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא היו דברים מעולם, כי אמר - ליה נמי לקוחה היא בידי - מהימן.	רבה:										◇	■
אי הכי, אפילו בעדים נמי, מתוך שיכול לומר לו החזרתיו לך, כי אמר ליה לקוחה היא בידי מהימן	אמר ליה אבוי:											ז
מי סברת המפקיד אצל חבירו בעדים - אינו צריך להחזיר לו בעדים? לא ס"ד, אלא המפקיד אצל חבירו בעדים - צריך להחזיר לו בעדים.	אמר ליה רבה:											◇
ראה עבדו ביד אומן וטליתו ביד כובס, אומר לו: מה טיבו אצלך? אתה מכרתו לי, אתה נתתו לי במתנה - לא אמר כלום	מיתבי אבוי:										◇	■
בפני אמרת לו למוכרו וליתנו לו במתנה - דבריו קיימן												■
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												^
סיפא - ביוצא מתחת ידי אחר, וקאמר ליה אחר: בפני אמרת לו למוכרו ליתנו במתנה, מיגו דאי בעי א"ל מינך זבנתיה, כי א"ל נמי בפני אמרת לו למוכרו - דבריו קיימן ומהימן	רבה:											!
קתני מיהת רישא, ראה												■
היכי דמי?												^
אי דאיכא עדים												!
למה לי ראה? נתי עדים ונשקול												ז
אלא לאו דליכא עדים, וכי ראה מיהא תפיס ליה												!
לא, לעולם דאיכא עדים, והוא דראה.	[רבה]											!
והא את הוא דאמרת: המפקיד אצל חבירו בעדים - צריך לפורעו בעדים	[אבוי]											ז
הדרי בי.	אמר ליה: [רבה]											!
הנותן טליתו לאומן, אומן אומר: שתיים קצצת לי, והלה אומר: לא קצצתי לך אלא אחת, כל זמן שהטלית ביד אומן - על בה"ב להביא ראיה, נתנה לו בזמנו - נשבע ונושל, עבר זמנו - המוציא מחבירו עליו	מתיב רבא לסיועי לרבה:											■
ה"ד?												^
אי דאיכא עדים												!
ליחזי עדים מאי קאמרי												ז
אלא לאו דליכא עדים, וקתני: אומן מהימן מיגו דאי בעי א"ל לקוחה היא בידי, מהימן נמי אאגריה												!
לא, לעולם דליכא עדים, והוא דלא ראה.												!
אומן אין לו חזקה	מתיב ר"נ בר יצחק:											■
אומן הוא דאין לו חזקה, הא אחר יש לו חזקה												■
ה"ד?												^
אי דאיכא עדים												!
אחר אמאי יש לו חזקה?												ז
אלא לאו דליכא עדים												!
אומן אין לו חזקה	וקתני:											■
תיובתא דרבה תיובתא.												■

disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story מעשה-O מקרא-key:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-
---	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נתחלפו לו כלים בכלים בבית האומן - הרי זה ישתמש בהן עד שיבא הלה ויטול את שלו	ת"ר:											◊
בבית האבל או בבית המשטה - הרי זה לא ישתמש בהן עד שיבא הלה ויטול את שלו.												◊
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?											ז	
הוה יתיבנא קמיה דחביבי, ואמר לי: וכי אין אדם עשוי לומר לאומן מכור לי טלית?	רב: [ר' חייא]										!	◊
לא שנו אלא הוא, אבל אשתו ובניו - לא.	רב חייא בריה דר"נ:											◊
והוא נמי - לא אמרן אלא דא"ל טלית סתם, אבל טליתך - לא, האי לאו טלית דידיה הוא.												◊
תא אחוי לך רמאי דפומבדיתא מאי עבדי א"ל: הב לי סרבלאי, לא היו דברים מעולם. הא אית לי טהדי דחזויה גבך אמר ליה: הווא אחרינא הוה. אפקיניה ונחזינהן אמר ליה: איברא, לא מפיקנא ליה.	א"ל אביי לרבא:											◊
שפיר קאמר ליה, ראה תניא.	רבא:											◊
ואי חכים - משוי ליה ראה, דאמר ליה: אמאי תפיסת ליה, לאו משום דאית לך גבאי? השתא אפקינהו ושימינהו, שקול את דידך ואשקול אנא דידי.	רב אשי:											◊
מצי א"ל: לא צריכנא לשומא דידך, כבר שמוה קמאי דקמך.	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:											◊
אריס אין לו חזקה.												◊
אמאי? עד האידנא פלגא והשתא כולה												ז
באריסי בתי אבות.	ר' יוחנן:											◊
אריס שהוריד אריסין תחתיו - יש לו חזקה	רב נחמן:											◊
מאי טעמא?												^
דלא עביד אינש דנחתא אריסי לארעיה ושתיק.												!
אריס שחלק לאריסין - אין לו חזקה	ר' יוחנן:											◊
מאי טעמא?												^
אימור הרמניא בעלמא שויה.												!
ילמדנו רבינו: אריס מעיד או אינו מעיד?	שלה ליה ר"נ בר רב חסדא לר"נ בר יעקב:											^
הוה יתיב רב יוסף קמיה, אמר ליה, הכי אמר שמואל: אריס מעיד.	[שמואל]:											!
אינו מעיד	והתניא:											ז
לא קשיא: הא דאיכא פירא בארעא, והא דליכא פירא בארעא.												!
(עמלק סימן)	תנו רבנן:											◊
ערב מעיד ללוה, והוא דאית ליה ארעא אחריתי												◊
מלוה מעיד ללוה, והוא דאית ליה ארעא אחריתי												◊
לוקח ראשון מעיד ללוקח שני, והוא דאית ליה ארעא אחריתי												◊
קבלן - אמרי לה: מעיד, ואמרי לה: אינו מעיד.												◊
אמרי לה מעיד, כערב דמי												◊
ואמרי לה אינו מעיד, דנחיא ליה דלהווי בידיה תרוייהו, דכי אתי בע"ח מאי דבעי שקיל.												◊
אומן אין לו חזקה, בן אומן יש לו חזקה אריס אין לו חזקה, בן אריס יש לו חזקה גולן ובן גולן אין להן חזקה, בן בנו של גולן יש לו חזקה.	רבי יוחנן:											◊
היכי דמי?												^
אי אתו בטענתא דאבוהון												!

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-
---	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפילו הנך נמי לא								ז				מז.	
אי דלא אתו בטענתא דאבוהון								!				מז.	
אפילו בן גולן נמי								ז				מז.	
לא צריכא, דקא אמרי עדים: בפנינו הודה לו, הנך איכא למימר קושטא קא אמרי, האי אע"ג דאודי נמי לא מהימן, כדרב כהנא								!			◇	מז.	
אי לא דאודי ליה, הוה ממטי ליה ולחמריה לשחזור.	דאמר רב כהנא:							!				מז.	
פעמים שאפילו בן בנו של גולן נמי אין לו חזקה.	רבא:								■		◇	מז.	
היכי דמי?								^				מז.	
כגון דקא אתי בטענתא דאבא דאבוה.								!			◇	מז.	
היכי דמי גולן?									^		◇	מז.	
כגון שהוחזק על שדה זו בגולנותא	רבי יוחנן:							!			◇	מז.	
כגון דבית פלוני, שהורגין נפשות על עסקי ממון.	רב חסדא:							!			◇	מז.	
אומן אין לו חזקה, ירד מאומנותו - יש לו חזקה אריס אין לו חזקה, ירד מאריסותו - יש לו חזקה בן שחלק, ואשה שנתגרשה - הרי הן כשאר כל אדם.	תנו רבנן:										■	◇	מז.
בשלמא בן שחלק איצטריך, סלקא דעתך אמינא אחולי אחיל גביה, קמ"ל דלא אלא אשה שנתגרשה פשיטא								ז				מז.	
לא צריכא, במגורשת ואינה מגורשת, וכדריב זירא								!				מז.	
כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת - בעלה חייב במוזנותיה.	דאמר ר' זירא אמר ר' ירמיה בר אבא אמר שמואל:								■	!		◇	מז:
כולן שהביאו ראיה - ראיתן ראיה, ומעמידין שדה בידן. גולן שהביא ראיה - אין ראיתו ראיה, ואין מעמידין שדה בידו.	רב נחמן, אמר לי הונא:										■	◇	מז:
מאי קמ"ל?								ז				מז:	
לקח מסיקיקון וחזר ולקח מבעל הבית - מקחו בטל	תנינא:								■	ז	◇	מז:	
לאפוקי מדרב, דאמר רב: לא שנו אלא דאמר ליה לך חזק וקני, אבל בשטר קנה, קמ"ל כדשמואל	[רב]							!	■	◆		מז:	
דאמר: אף בשטר נמי לא קנה עד שיכתוב אחריות נכסים.	[שמואל]							!	■	◆		מז:	
קרקע אין לו, אבל מעות יש לו בד"א - שאמרו עדים בפנינו מנה לו, אבל אמרו עדים, בפנינו הודה לו - לא	רב ביבי מסיים בה משמיה דרב נחמן:										■	◇	מז:
אי לא דאודי ליה, הוה ממטי ליה לדידיה ולחמריה לשחזור.	כדרב כהנא, דאמר:										■	◇	מז:
תליוהו וזבין - זביניה זביני	רב הונא:										■	◇	מז:
מ"ט?									^				
כל דמזבין איניש, אי לאו דאניס לא הוה מזבין, ואפילו הכי זביניה זביני.								!			■	◇	
ודילמא שאני אונסא דנפשיה מאונסא דאחריני								ז				מז:	
(ויקרא א') יקריב אותו - מלמד שכופין אותו, יכול בעל כרחו? תלמוד לומר: לרצונו, הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.	אלא כדתניא:								■	!		◇	מז:
ודלמא שאני התם, דניחא ליה דתיהוי ליה כפרה								ז				מז.	
וכן אתה אומר בגיטי נשים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.	ואלא מסיפא:								■	!		◇	מז.
ודלמא שאני התם, דמצוה לשמוע דברי חכמים								ז				מז.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא סברא הוא, אגב אונסיה גמר ומקנה.											!	◇	מת.	
גט המעושה, בישראל - כשר, ובעכו"ם - פסול, ובעכו"ם - חובטין אותו ואומרין לו: עשה מה שישאל אותך ואומר לך	מותיב רב יהודה:										?		◇	מת.
ואמאי? התם נמי נימא: אגב אונסיה גמר ומגרש											?		◇	מת.
דבר תורה אפילו בעכו"ם כשר, ומה טעם אמרו בעכו"ם פסול? כדי שלא תהא כל אחת ואחת הולכת ותולה עצמה ביד עכו"ם ומפקעת עצמה מיד בעלה.	הא איתמר עלה, אמר רב משרשיא:										!		◇	מת.
לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבעל הבית - מקחו בטל	מותיב רב המנונא:										?		◇	מת.
ואמאי? התם נמי נימא: אגב אונסיה גמר ומקני											?		◇	מת.
לא שנו אלא דאמר ליה לך חזק וקני, אבל בשטר - קנה.	הא אתמר עלה, אמר רב:	◆									!		◇	מת.
אף בשטר נמי לא קנה, מאי איכא למימר?	ולשמאל:	◆									?		◇	מת.
מודה שמואל היכא דיהב זווי.	[שמואל]										!		◇	מת.
קרקע אין לו, מעות יש לו, מאי איכא למימר?	ולרב ביבי דמסיים בה משמיה דרב נחמן:										?		◇	מת.
רב ביבי מימרא הוא, ומימרא לרב הונא לא סבירא ליה.											!		◇	מת.
הלכתא: תליוהו וזבין - זביניה זביני.	רבא:												◇	מת.
ולא אמרן אלא בשדה סתם, אבל בשדה זו - לא.														מת.
ובשדה זו נמי - לא אמרן אלא דלא ארצי זווי, אבל ארצי זווי - לא.														מת:
ולא אמרן אלא דלא הוה לאישתמוטי, אבל הוה ליה לאישתמוטי - לא.														מת:
והלכתא: בכולהו דהוו זביניה זביני, ואפ"ל בשדה זו, דהא אשה כשדה זו דמיא													◇	מת:
תליוהו וקדיש - קדושו קדושין.	ואמר אמיר:												◇	מת:
באשה ודאי קדושין לא הוו, הוא עשה שלא כהוגן, לפיכך עשו עמו שלא כהוגן ואפקעינהו רבנן לקידושיה מיניה.	מר בר רב אשי:												◇	מת:
תינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?	רבינא לרב אשי:										?		◇	מת:
שויה רבנן לבעילתו בעילת זנות.	אמר ליה: [רב אשי]										!		◇	מת:
טאבי תלא לפאי אכינרא זובין, חתם רבה בר בר חנה אמודעא ואשקלתא.													◇	מת:
מאן דחתים אמודעא - שפיר חתים, ומאן דחתים אשקלתא - שפיר חתים.	רב הונא:												◇	מת:
מה נפשך? אי מודעא, לא אשקלתא ואי אשקלתא, לא מודעא													◇	מת:
ה"ק: אי לאו מודעא, מאן דחתים אשקלתא - שפיר חתים											!		◇	מת:
רב הונא לטעמיה, דאמר רב הונא: תליוהו זבין - זביניה זביני.	[רב הונא]										!		◇	מת:
איני?													◇	מת:
העדים שאמרו אמנה היו דבריני - אין נאמנים, מודעא היו דבריני - אין נאמנין	והא"ר נחמן:												◇	מת:
ה"מ על פה, דלא אתי על פה ומרעא לשתרא, אבל בשטרא - אתי שטרא ומרעא לשתרא.											!		◇	מת:
גופא, אמר רב נחמן: אמנה היו דבריני - אין נאמנין, מודעא היו דבריני - אין נאמנין	[רב נחמן]											◆	◇	מת:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer ■ ראייה-proof	■ מירא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ה	ו	ד	ג	ב	א	מט.
אמנה היו דברינו - אין נאמנין, מודעא היו דברינו - נאמנין	מר בר רב אשי:						♦	■	◇		מט.
מאי טעמא?							^				מט.
שזה ניתן ליכתב, וזה לא ניתן ליכתב.							!		◇		מט.